

Závírám oči,
jen abych snáz vkročil,
tam, kde svět končí
a můj vlastní začíná.
Kde oprat' mám v ruce já.

Otvírám v mysli
potlačený smysly,
aby tam vtiskly
pocit, že smím po okřad,
že nárok mám, víc si přát.

Hlídám čas a sním, že padne noc,
kdy mám zas nad svým životem moc.
Snad i dny si ve sny přetavím.
V srdci svým dobře to vím.

Hlídám čas a sním, že padne noc,
kdy mám zas nad svým životem moc.
Snad i dny si ve sny přetavím.
V srdci svým dobře to vím.
Proč jen to nezkusím.

Lucidně snící,
můžu se stát kýmsi,
jako ten bdící
nedovolím zatím být.
Kreslím za snem otazník.

Pořád váhám dlouze,
stále střádám dech,
stále bráním touze
v jejich záměrech.
To vše změni,
jen setměni.

Hlídám čas a sním, že padne noc,
kdy mám zas nad svým životem moc.
Snad i dny si ve sny přetavím.
V srdci svým dobře to vím.

Hlídám čas a sním, že padne noc,
kdy mám zas nad svým životem moc.
Snad i dny si ve sny přetavím.
V srdci svým dobře to vím.
Proč jen to nezkusím.

Proč jen tvář musí otevřít
či projednou a začít,
snažit se vkročit
do dne a žít touhy svý,
co s rozbřeskem nezmizí.

Hlídám čas a sním, že padne noc,
kdy mám zas nad svým životem moc.
Snad i dny si ve sny přetavím.
V srdci svým dobře to vím.

Hlídám čas a sním, že padne noc,
kdy mám zas nad svým životem moc.
Snad i dny si ve sny přetavím.
V srdci svým dobře to vím.
Proč jen to nezkusím.